

1

3 WYROK

3.1 W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 marca 2021 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu IV Wydział Karny–Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Hanna Bartkowiak

4 Protokolant: p.o. stażysty Katarzyna Szymczak

5 przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań – Grunwald w Poznaniu Alicji Śniateckiej

po rozpoznaniu w dniu 16 marca 2021 r.

sprawy S. N.

oskarżonego z art. 281 kk w zw. z art. 283 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

6 od wyroku Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu

z dnia 1 grudnia 2020 r., sygn. akt III K 538/20

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu do ponownego rozpoznania.

Hanna Bartkowiak

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 197/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 1 grudnia 2020 r., sygn. akt III K 538/20

0.11.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

0.11.3. Granice zaskarżenia**0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

w całości

na niekorzyść

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

0.11.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#

art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w

	zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.11.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

0.12.1. Ustalenie faktów

0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty

0.12.2. Ocena dowodów

0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC

ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	<p>Obraza przepisów postępowania, tj. art. art. 170 § 1 pkt 2 i 3 kpk w zw. z art. 193 § 1 kpk w zw. z art. 6 kpk poprzez oddalenie wniosku dowodowego z dnia 30 września 2020 r. oraz 24 listopada 2020 r. o zwrócenie się do sklepu (...) przy ul. (...) w P. o przedłożenie nagrania z monitoringu z „pokoju ujęć” z dnia 7 marca 2020 r., a następnie przeprowadzenie dowodu z nagrania celem ustalenia rzeczywistego zachowania oskarżonego względem pracowników sklepu oraz funkcjonariuszy Policji.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Sąd Rejonowy oddalając wniosek dowodowy o zwrócenie się do sklepu (...) o przedłożenie nagrania z monitoringu z „pokoju ujęć” nie dopuścił się żadnych uchybień proceduralnych. Trafnie bowiem Sąd ten uznał, że dowód ten nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia o odpowiedzialności karnej S. N. w zakresie zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu. Podsądny został bowiem zaprowadzony przez pracowników ochrony do tzw. „pokoju ujęć” już po czynie, który został objęty skargą oskarżyciela publicznego. W konsekwencji to co działo się w tamtym miejscu nie ma znaczenia dla ustalenia, czy S. N. swoim zachowaniem wyczerpał wszystkie ustawowe znamiona zarzucanego mu przestępstwa kradzieży rozbójniczej. Ewentualne groźby jakie miałyby zostać</p>		

wypowiedziane przez podsądnego względem pracowników ochrony, czy funkcjonariuszy Policji w „pokoju ujęć” mogłyby być oceniane wyłącznie jako odrębne czyny aniżeli to zachowanie, które zostało opisane w akcie oskarżenia jako element występkę z art. 281 kk. Skoro jednak prokurator nie zdecydował się na objęcie tych ewentualnych gróźb skargą, nie było potrzeby badania czy do takich niestosownych zachowań ze strony S. N. w trakcie jego pobytu w „pokoju ujęć” doszło czy też nie. Reasumując, kontrola odwoławcza nie potwierdziła słuszności wskazań obrońcy co do uchybień proceduralnych związanych z oddaleniem omówionego w tym miejscu wniosku dowodowego.

Wniosek

Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego S. N. od zarzucanych mu czynów, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Powyższy wniosek o wydanie orzeczenia reformatoryjnego nie zasługiwał na uwzględnienie z uwagi na niezasadność podniesionego zarzutu. Sąd Rejonowy słusznie oddalił omówiony w tym miejscu wniosek dowodowy. Z kolei wniosek o wydanie wyroku kasatoryjnego był zasadniczo słuszny i w wyniku kontroli instancyjnej zaskarżonego orzeczenia doszło do wydania przez Sąd odwoławczy takiego właśnie

<p>orzeczenia, jednakże na skutek uwzględnienia innych okoliczności aniżeli te poruszone przez obrońcę w ramach omówionego tutaj zarzutu.</p>		
Lp.	Zarzut	
<p>3.2.</p>	<p>Obraza przepisów postępowania, tj. art. 170 § 1 pkt 2 i 3 kpk w zw. z art. 193 § 1 kpk w zw. z art. 6 kpk poprzez oddalenie wniosku dowodowego z dnia 30 września 2020 r. oraz 24 listopada 2020 r. o zwrócenie się do Komisariatu Policji P. przy ul. (...) w P. o przedłożenie protokołu zatrzymania oskarżonego z dnia 7 marca 2020 r. wraz ze spisem posiadanych przez niego rzeczy, a następnie przeprowadzenie dowodu z tego dokumentu na okoliczność, czy oskarżony w dniu 7 marca 2020 r. posiadał przy sobie środki pieniężne w postaci gotówki, a jeżeli tak, to w jakiej kwocie – celem wykazania, iż oskarżony po załadowaniu drzwi do taksówki, miał zamiar zapłacenia ich ceny, gdyż był w posiadaniu odpowiedniej ilości pieniędzy w gotówce.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Sąd odwoławczy nie zgodził się z obrońcą by doszło do naruszenia przepisów proceduralnych regulujących zasady przeprowadzania dowodów z uwagi na oddalenie przez Sąd Rejonowy wniosku dowodowego o zwrócenie się do Komisariatu Policji o przedłożenie spisu posiadanych przez oskarżonego w chwili zatrzymania rzeczy. Ustalenie, czy podsądny w dniu zdarzenia posiadał przy sobie tyle gotówki jaka pozwoliłaby na zapłacenie za towar</p>		

<p>zabrany ze sklepu (...) była bowiem irrelevantna dla ustalenia, czy oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanego mu przestępstwa. Sam bowiem fakt posiadania pieniędzy nie jest jednoznaczny z tym, że S. N. miał zamiar uiszczenia opłaty za wywożony ze sklepu towar. Dlatego też, jako w pełni trafione i uzasadnione należało ocenić oddalenie przez Sąd I instancji omawianego w tym miejscu wniosku dowodowego ze względu na to, że dowód ten także nie miałby znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego S. N. od zarzucanych mu czynów, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Powyższy wniosek o wydanie orzeczenia reformatoryjnego nie zasługiwał na uwzględnienie z uwagi na niezasadność podniesionego zarzutu. Sąd Rejonowy słusznie oddalił omówiony w tym miejscu wniosek dowodowy. Z kolei wniosek o wydanie wyroku kasatoryjnego był zasadniczo słuszny i w wyniku kontroli instancyjnej zaskarżonego orzeczenia doszło do wydania przez Sąd odwoławczy takiego właśnie orzeczenia, jednakże na skutek uwzględnienia innych okoliczności anizeli te poruszone przez obrońcę</p>		

w ramach omówionego powyżej zarzutu.		
Lp.	Zarzut	
3.3.	<p>Obraza przepisów postępowania, tj. art. 410 kpk w zw. z art. 7 kpk w zw. z art. 4 kpk w zw. z art. 2 § 2 kpk polegająca na przekroczeniu zasady swobodnej oceny dowodów i dokonania tej oceny w sposób całkowicie dowolny, z naruszeniem zasady logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego poprzez błędne uznanie, iż oskarżony zareagował agresywnym zachowaniem wobec P. K., kiedy proszono oskarżonego, aby udał się z nim do „pokoju ujęć”, podczas gdy z zabezpieczonego monitoringu w sprawie wynika, iż oskarżony nie był agresywny, natychmiast zastosował się do polecenia wydanego przez P. K., zachował spokój i opanowanie.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>W związku z tym zarzutem odwoławczym obrońcy odnoszącym się do poprawności dokonanej przez Sąd Rejonowy oceny zgromadzonego materiału dowodowego, Sąd Okręgowy zajmie stanowisko w zakresie na jaki pozwalała przeprowadzona dotąd kontrola odwoławcza. Zdaniem organu odwoławczego ocena dowodów w wydaniu Sądu Rejonowego w odniesieniu do okoliczności dotyczących stricte tego fragmentu inkryminowanego zdarzenia, w którym doszło do zabrania przez oskarżonego towarów ze sklepu (...) bez uiszczenia należności była zasadniczo prawidłowa i</p>		

uwzględniała wszystkie dyrektywy z art. 7 kpk, a więc zasady prawidłowego rozumowania oraz wskazania wiedzy i doświadczenia życiowego. Trzeba podkreślić, iż Sąd I instancji w treści uzasadnienia zaskarżonego rozstrzygnięcia nie zaniedbał wskazania tych dowodów bądź ich części, którym przyznał przymiot wiarygodności, a także wyodrębnił te, które na przypisanie takiej cechy nie zasługiwały. Nie zabrakło też w uzasadnieniu wskazania powodów, które wpłynęły na takie a nie inne ukształtowanie oceny dowodowej. Sąd odwoławczy nie dostrzegł też powodów aby podważać słuszność przedstawionej w uzasadnieniu wyroku prezentacji tej oceny. Zastrzec jednak trzeba wyraźnie, że powyższe stanowisko Sądu odwoławczego dotyczy weryfikacji materiału dowodowego odnośnie samego zaboru w celu przywłaszczenia drzwi oraz pianki montażowej. W tym zakresie ocena dowodów dokonana przez Sąd Rejonowy była prawidłowa i uwzględniała wszystkie dyrektywy z art. 7 kpk.

Natomiast w zakresie wyczerpania przez oskarżonego znamion przestępstwa kradzieży rozbójniczej Sąd Okręgowy jest zdania, że Sąd meriti z zachowania oskarżonego wyprowadził pochopne wnioski, o czym będzie jeszcze dokładniej mowa w dalszej części uzasadnienia. W ramach omawianego zarzutu obrońca wskazywał, że błędnie uznano, iż oskarżony zareagował agresywnym zachowaniem wobec P. K., kiedy poproszono go o udanie się do „pokoju ujęć”. Pytanie brzmi kiedy taka reakcja oskarżonego S. N. miała mieć miejsce, czy zaraz po podejściu pracownika ochrony, co jest widoczne na nagraniu, czy może w późniejszym czasie, kiedy

oskarżony wraz z ochroną cofnął się do wnętrza marketu budowlanego. Pytanie również na czym owo agresywne zachowanie oskarżonego miałoby polegać. Nadmienić należy, że na dowodowym nagraniu z monitoringu nie zarejestrowano takich zachowań oskarżonego, które mogłyby być ocenione jako fizycznie agresywne, co jednak nie oznacza, że w trakcie inkryminowanego zdarzenia S. N. był spokojny i opanowany, jak lansuje obrona. Istotne jest bowiem, że wspomniane nagranie nie zawiera zapisu dźwięku. Nie można więc wykluczyć, że podsądny zastosował wówczas względem interweniującego wobec niego pracownika ochrony agresję słowną. Nie sposób natomiast przesądzić na obecnym etapie postępowania, czy agresywne zachowanie S. N. nastąpiło w momencie gdy pracownik ochrony sklepu wezwał go do zwrotu towarów i w czym konkretnie się ono przejawiało. Nie ulega wątpliwości, że ten właśnie fragment zdarzenia, tj. zachowanie oskarżonego po podejściu do niego P. K. i wymianie zdań pomiędzy mężczyznami, wymaga jeszcze przeprowadzenia dodatkowego postępowania dowodowego i głębszego zbadania, czy rzeczywiście doszło do wyczerpania wszystkich ustawowych znamion przestępstwa kradzieży rozbójniczej, czy też należy rozpatrywać czyn oskarżonego wyłącznie w kategoriach kradzieży. Zagadnienie to zostanie jeszcze omówione dokładniej w dalszej części uzasadnienia. W tym miejscu trzeba ograniczyć się do stwierdzenia, że zastrzeżenia obrońcy co do ustaleń Sądu I instancji o agresywnym zachowaniu oskarżonego wobec P. K. nie były bezpodstawne lecz na tym etapie postępowania Sąd odwoławczy

nie miał wystarczających podstaw dowodowych aby ocenić ich celność.		
Wniosek		
Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego S. N. od zarzucanych mu czynów, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Powyższy wniosek o wydanie orzeczenia reformatoryjnego nie zasługiwał na uwzględnienie z uwagi na niezasadność podniesionego zarzutu. Przeprowadzona przez Sąd Rejonowy ocena dowodów nie dawała ku temu racjonalnych podstaw. Z kolei wniosek o wydanie wyroku kasatoryjnego był zasadniczo słuszny i w wyniku kontroli instancyjnej zaskarżonego orzeczenia doszło do wydania przez Sąd odwoławczy takiego właśnie orzeczenia, jednakże na skutek uwzględnienia innych okoliczności aniżeli te poruszone przez obrońcę w ramach omówionego tutaj zarzutu.		
Lp.	Zarzut	
3.4.	<p>Obraza przepisów postępowania, tj. art. 410 kpk w zw. z art. 7 kpk w zw. z art. 4 kpk w zw. z art. 2 § 2 kpk polegająca na przekroczeniu zasady swobodnej oceny dowodów i dokonania tej oceny w sposób całkowicie dowolny, z naruszeniem zasady logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego poprzez błędne uznanie, iż P. K. wraz z</p>	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

	<p>M. Z. razem ujęli oskarżonego, podczas gdy z zabezpieczonego monitoringu w sprawie wynika, iż w rzeczywistości nie było konieczności dokonania ujęcia oskarżonego, gdyż po podejściu do oskarżonego pracownika sklepu w osobie P. K., oskarżony natychmiast zastosował się do polecenia wydanego przez P. K., zachował spokój i opanowanie.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Sąd Okręgowy nie uznał zasadności zgłoszonego zarzutu. Brak było bowiem podstaw do dyskwalifikacji mających poparcie dowodami obciążającymi twierdzeń Sąd I instancji, że pracownicy ochrony P. K. i M. Z. dokonali ujęcia oskarżonego. Kluczowe jest wyjaśnienie, że pojęcie „ujęcia” kogoś nie może być interpretowane wyłącznie jako zachowanie funkcjonariusza pewnych służb (państwowych lub zorganizowanych w ramach danego przedsiębiorstwa) polegające na użyciu siły fizycznej wobec drugiej osoby będącej sprawcą przestępstwa z uwagi na stawiany przez tego sprawcę opór. W czynność „ujęcia” wpisuje się także podjęcie działań wobec osoby podejrzewanej o popełnienie przestępstwa mające na celu zatrzymanie tej osoby i przekazanie jej odpowiednim służbom mundurowym w celu wykonania wobec niej dalszych czynności procesowych. Wcale nie jest tak, że „ujęcie” musi się wiązać z użyciem siły fizycznej i dochodzi do niego wyłącznie w przypadku agresywnego zachowania sprawcy, jak błędnie przyjął apelujący. O ujęciu można również mówić w sytuacji gdy osoba</p>		

<p>podejrzewana o dokonanie czynu zabronionego otrzymawszy słowne polecenie od ochrony sklepowej udaje się w jej eskorcie do specjalnego pomieszczenia celem oczekiwania na patrol Policji, jak to miało miejsce w badanej sprawie. Wbrew odmiennemu stanowisku obrońcy, także takie zachowanie pracowników ochrony mogło zostać zakwalifikowane przy ustalaniu stanu faktycznego przez Sąd Rejonowy jako „ujęcie” oskarżonego i nie można tego stwierdzenia oceniać jako błędnego.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego S. N. od zarzucanych mu czynów, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Powyższy wniosek o wydanie orzeczenia reformatoryjnego nie zasługiwał na uwzględnienie z uwagi na niezasadność podniesionego zarzutu. Z kolei wniosek o wydanie wyroku kasatoryjnego był zasadniczo słuszny i w wyniku kontroli instancyjnej zaskarżonego orzeczenia doszło do wydania przez Sąd odwoławczy takiego właśnie orzeczenia, jednakże na skutek uwzględnienia innych okoliczności aniżeli te poruszone przez obrońcę w ramach omówionego tu zarzutu.</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>	

3-5.	<p>Obraza przepisów postępowania, tj. art. 410 kpk w zw. z art. 7 kpk w zw. z art. 4 kpk w zw. z art. 2 § 2 kpk polegająca na przekroczeniu zasady swobodnej oceny dowodów i dokonania tej oceny w sposób całkowicie dowolny, z naruszeniem zasady logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego poprzez błędne uznanie, iż podczas ujęcia oskarżony zachowywał się agresywnie, wyzywał P. K., groził mu, podczas gdy z zabezpieczonego monitoringu w sprawie wynika, iż oskarżony nie był agresywny, natychmiast zastosował się do polecenia wydanego przez P. K..</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Zarzut obrońcy oskarżonego dotyczył kwestii, która wymaga jeszcze dowodowego zbadania i stąd częściowa jego celność. Za co najmniej przedwczesne uznać jednak należało wskazania obrońcy oskarżonego o błędnej ocenie dowodów dokonanej przez Sąd Rejonowy na temat gróźb kierowanych przez S. N. względem P. K.. Kontrola odwoławcza obnażyła bowiem braki dowodowe w zakresie ustalenia co do czasowego umiejscowienia tychże gróźb. Przy czym jest wysoce wiarygodne, że słowne groźby, o których zeznawał pokrzywdzony P. K. krótko po zdarzeniu rzeczywiście z ust oskarżonego padły. Świadek P. K. przytaczał nawet konkretne określenia jakich używał oskarżony i brak jest racjonalnych i logicznych powodów aby stwierdzenia te odrzucić jako nieprawdziwe. Sąd II instancji stwierdził natomiast, że dotychczas poprowadzone</p>		

postępowanie dowodowe nie dawało jednoznacznych wskazań czy owe groźby zostały użyte w celu utrzymania w posiadaniu zabranych rzeczy bezpośrednio po dokonaniu ich kradzieży. W tym zakresie wymagane będzie uzupełnienie postępowania dowodowego i przeprowadzenie ponownej, kompleksowej i wnikliwszej oceny zgromadzonego materiału dowodowego. Zagadnienie to będzie jeszcze rozwinięte w dalszej części niniejszego uzasadnienia, tam gdzie będą analizowane zarzuty z kategorii błędu w ustaleniach faktycznych. W tym miejscu można zatem ograniczyć się ponownie do stwierdzenia, że obecnie zebrany materiał dowodowy jest zbyt ubogi by potwierdzić bądź też wykluczyć, czy rzeczywiście oskarżony S. N. zaraz po podjęciu wobec niego interwencji przez P. K., będąc jeszcze w posiadaniu towarów zachowywał się w sposób przestępny, tj. groził pracownikowi ochrony, a jeżeli tak to w czym dokładnie zachowanie to się przejawiało. W związku z powyższym kategorię stanowisko obrońcy co do błędnego ustalenia o agresywnym zachowaniu S. N. względem P. K., nie zasługiwało aktualnie na uwzględnienie, jako co najmniej przedwczesne.

Wniosek

Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego S. N. od zarzucanych mu czynów, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Powyższy wniosek o wydanie orzeczenia reformatoryjnego nie zasługiwał na uwzględnienie z uwagi na niezasadność podniesionego zarzutu. Z kolei wniosek o wydanie wyroku kasatoryjnego był zasadniczo słuszny i w wyniku kontroli instancyjnej zaskarżonego orzeczenia doszło do wydania przez Sąd odwoławczy takiego właśnie orzeczenia, jednakże na skutek uwzględnienia innych okoliczności aniżeli te poruszone przez obrońcę w ramach omawianego zarzutu.		
Lp.	Zarzut	
3.6.	<p>Obraza przepisów postępowania, tj. art. 410 kpk w zw. z art. 7 kpk w zw. z art. 4 kpk w zw. z art. 2 § 2 kpk polegająca na przekroczeniu zasady swobodnej oceny dowodów i dokonania tej oceny w sposób całkowicie dowolny, z naruszeniem zasady logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego poprzez błędne uznanie, iż w „pokoju ujęć” oskarżony obrażał pracowników sklepu, odgrażając się, podczas gdy zabezpieczony w sprawie monitoring nie przedstawia sytuacji z „pokoju ujęć”.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Zarzut nie zasługiwał na uwzględnienie. Podnosząc go, obrońca nie dostrzegł, że wnioskowane nagrania z monitoringu sklepu (...) (jeśli		

w ogóle dokonano rejestracji i jeszcze jest ono do odtworzenia) nie dotyczą istoty sprawy, a okoliczności pobocznych, mających miejsce już po popełnieniu zarzucanego oskarżonemu czynu, na co wskazano już wyżej w pkt 3.1. Niezbędne jest w związku z tym podkreślenie, że to co działo się w „pokoju ujęć” pozostaje bez związku przyczynowo skutkowego z zarzucanym oskarżonemu czynem. Ponadto Sąd II instancji doszedł do wniosku, że Sąd Rejonowy prawidłowo i w wystarczającym zakresie odtworzył zaistniałe tam okoliczności, w oparciu o zeznania pracownika ochrony P. K., który był obecny z oskarżonym we wspomnianym pomieszczeniu i obserwował osobiście zachowania podsądnego. Ten dowód osobowy został słusznie oceniony jako wiarygodny, a to właśnie z niego wynikało, że S. N. zachowywał się agresywnie wtedy oraz podczas przejazdu radiowozem policyjnym na komisariat. Zeznania te są zgodne z treścią notatki policyjnej z interwencji. W takich okolicznościach nie było powodów by uznać, że ustalenie dokonane przez Sąd Rejonowy odnośnie agresywnego zachowania oskarżonego w „pokoju ujęć” było błędne.

Wniosek

Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego S. N. od zarzucanych mu czynów, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Powyższy wniosek o wydanie orzeczenia reformatoryjnego nie zasługiwał na uwzględnienie z uwagi na niezasadność podniesionego zarzutu. Z kolei wniosek o wydanie wyroku kasatoryjnego był zasadniczo słuszny i w wyniku kontroli instancyjnej zaskarżonego orzeczenia doszło do wydania przez Sąd odwoławczy takiego właśnie orzeczenia, jednakże na skutek uwzględnienia innych okoliczności aniżeli te poruszone przez obrońcę w ramach omówionego tutaj zarzutu.		
Lp.	Zarzut	
3.7.	<p>Obraza przepisów postępowania, tj. art. 410 kpk w zw. z art. 7 kpk w zw. z art. 4 kpk w zw. z art. 2 § 2 kpk polegająca na przekroczeniu zasady swobodnej oceny dowodów i dokonania tej oceny w sposób całkowicie dowolny, z naruszeniem zasady logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego poprzez błędne uznanie, iż oskarżony nie wykonywał poleceń funkcjonariuszy i odmówił udania się na komisariat, podczas gdy oskarżony został potraktowany gazem pieprzowym, wobec czego odmówił podpisania przedłożonych mu dokumentów z uwagi na chwilowy brak dostatecznej wizji i rozpoznania tego, co podpisuje.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		

Podobnie jak w przypadku zarzutu omówionego powyżej ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy wynikały z dowodów, którym przyznany został przymiot wiarygodności, a mianowicie zeznań P. K. oraz pomocniczo treści notatki urzędowej z dnia 7 marca 2020 r. Ich przeciwstawieniem były zaś wyłącznie wyjaśnienia oskarżonego, który inaczej zrelacjonował przebieg wydarzeń, przy czym wyjaśnienia te były nakierowane na ukazanie siebie jako ofiary, uczciwego klienta, co jednak nie znajdowało żadnego potwierdzenia w dowodach. Ponownie należy zastrzec, że okoliczności te nie miały znaczenia dla ustalenia znamion zarzucanego oskarżonemu przestępstwa, dotyczyły kwestii ubocznych, mających miejsce już po czasie kiedy miało dojść do popełnienia przez oskarżonego kradzieży rozbójniczej. Natomiast samo zatrzymanie zostało poddane kontroli sądowej w związku ze złożonym przez oskarżonego zażaleniem na zasadność, legalność i prawidłowość tej czynności. W świetle tych okoliczności, Sąd Okręgowy za chybione uznał odmienne zapatrywania apelującego obrońcy dotyczące oceny dowodowej sytuacji zaistniałych już po czynie zarzucanym oskarżonemu S. N.. Jednocześnie zbędne w tym procesie byłoby bardziej pogłębione analizowanie tych nieistotnych okoliczności. Bezprzedmiotowe były więc te działania obronne, którymi starał się on poddać pod osąd postępowanie osób uczestniczących w zatrzymaniu S. N..

Wniosek

<p>Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego S. N. od zarzucanych mu czynów, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Powyższy wniosek o wydanie orzeczenia reformatoryjnego nie zasługiwał na uwzględnienie z uwagi na niezasadność podniesionego zarzutu. Z kolei wniosek o wydanie wyroku kasatoryjnego był zasadniczo słuszny i w wyniku kontroli instancyjnej zaskarżonego orzeczenia doszło do wydania przez Sąd odwoławczy takiego właśnie orzeczenia, jednakże na skutek uwzględnienia innych okoliczności aniżeli te poruszone przez obrońcę w ramach omówionego wyżej zarzutu.</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>	
<p>3.8.</p>	<p>Obraza przepisów postępowania, tj. art. 410 kpk w zw. z art. 7 kpk w zw. z art. 4 kpk w zw. z art. 2 § 2 kpk w następstwie przeprowadzenia jedynie pobieżnej analizy materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, pominięcia istotnych rozbieżności w zeznaniach świadka oraz przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów i zastosowania w jej miejsce dowolnej oceny, sprzecznej z zasadami logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego w zakresie:</p> <p>a) oceny wyjaśnień oskarżonego S. N. poprzez uznanie ich za</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

niewiarygodne, w zakresie w jakim oskarżony wskazał, iż:

- miał zamiar zapłacić za przedmiotowe drzwi oraz piankę montażową, na co wskazywała kwota posiadanych przez niego środków pieniężnych w postaci gotówki,

- pracownik sklepu –P. K., podczas sytuacji zarejestrowanej na nagraniu z monitoringu z dnia 7 marca 2020 r. odmówił mu możliwości powrotu za linię kas i zapłacenia za drzwi oraz piankę montażową,

- oskarżony spieszył się z załadunkiem drzwi do taksówki z uwagi na pracujący licznik taryfowy w taksówce, nabijający kwotę należną do zapłaty za transport do miejsca wyładunku drzwi,

- oskarżony był w „pokoju ujęć” prowokowany słownie przez pracowników sklepu do wulgarnego zachowania,

- zachowanie oskarżonego nie dawało podstaw do użycia gazu pieprzowego wobec niego,

b) oceny zeznań P. K. poprzez:

- ich pominięcie w zakresie, w którym stwierdził, że nie obawiał się gróźb karalnych rzekomo wysłowionych przez oskarżonego,

- uznanie, że przebieg zdarzeń w zabezpieczonym nagraniu z monitoringu, w szczególności agresywne zachowanie oskarżonego, podczas gdy z monitoringu wynika, iż oskarżony zachowywał się spokojnie, natychmiast stosując się do poleceń świadka,

- nadanie zeznaniom przymiotu wiarygodności, mimo iż świadek zeznawał odmiennie w postępowaniu przygotowawczym

	aniżeli w postępowaniu przed sądem co do obawy o spełnienie gróźb karalnych rzekomo wysłowionych przez oskarżonego.	
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Sąd odwoławczy odnosząc się do skonkretyzowanych uwag obrońcy dotyczących poprawności oceny wyjaśnień oskarżonego oraz zeznań świadka P. K., uznał je za niezasadne w zakresie w jakim dotyczyły dokonania samej kradzieży przez oskarżonego S. N.(zarzuty z pdpkt a). Kontrola odwoławcza nie potwierdziła by Sąd Rejonowy dopuścił się jakichkolwiek uchybień proceduralnych przy ocenie tych dwóch wymienionych dowodów osobowych, w szczególności by została naruszona którakolwiek z dyrektyw z art. 7 kpk. Odmawiając przymiotu wiarygodności pewnej części wskazań S. N. Sąd I instancji odpowiednio umotywował taką decyzję zestawiając opis przebiegu inkryminowanego zdarzenia wynikający z wyjaśnień podsądnego z pozostałym zgromadzonym w tej sprawie materiałem dowodowym. Mając na uwadze całość dowodów, jakie zostały dotychczas zgromadzone nie było podstaw by przyjąć za wiarygodne stwierdzenia S. N., w których utrzymywał, iż miał zamiar zapłacić za towar pobrany ze sklepu (...). Gdyby w rzeczywistości tak było to nic nie stało na przeszkodzie by tak właśnie uczynił, a nie opuszczał sklep razem z towarem bez płacenia za te rzeczy. Żadnego znaczenia nie ma natomiast to, czy podsądny posiadał przy sobie odpowiednią ilość gotówki umożliwiającą zapłacenie za ten towar, skoro podjął on decyzję		

o zaniechaniu uiszczenia wymaganej należności i przekroczył linię kas bez płacenia za towar, zamierzając przy tym wyjechać na zewnątrz z tego marketu. Podkreślić należy, że gdyby nie niezwłoczna interwencja pracownika ochrony P. K., podsądny najpewniej zrealizowałby swój zamiar i opuściłby sklep bez płacenia za towar. Niezrozumiałe jest dla Sądu odwoławczego twierdzenie, że Sąd Rejonowy nie uznał za wiarygodne wyjaśnień oskarżonego, w których podawał, że P. K., podczas sytuacji zarejestrowanej na nagraniu z monitoringu z dnia 7 marca 2020 r. odmówił mu możliwości powrotu za linię kas i zapłacenia za drzwi oraz piankę montażową. Nie wynika to w żaden sposób z treści sporządzonego w tej sprawie uzasadnienia wyroku. Ponadto nie ma nic dziwnego w tym, że w sytuacji kiedy pracownik ochrony ujawnił fakt dokonania przez oskarżonego kradzieży nie pozwolił mu na następcze uiszczenie zapłaty za przywłaszczony towar tylko wdrożył odpowiednią procedurę prosząc oskarżonego o udanie się do „pokoju ujęć”. Trafnie jako niewiarygodne zostały ocenione te wskazania oskarżonego, gdzie twierdził, iż spieszył się z załadunkiem towaru do taksówki z uwagi na pracujący licznik taryfowy w taksówce i wcale nie zamierzał opuścić sklepu bez płacenia za towar. Sąd Rejonowy słusznie uznał te stwierdzenia za nieudolną linię obrony oskarżonego, nie znajdującą żadnego potwierdzenia w pozostałym zgromadzonym materiale dowodowym. Oskarżony jako osoba dorosła, z odpowiednim doświadczeniem życiowym, musiał sobie doskonale zdawać sprawę, że zlecenie taksówkarzowi oczekiwania na niego w czasie kiedy dokona on zakupu wybranych w

sklepie (...) towarów będzie się wiązało z koniecznością poniesienia dodatkowych kosztów. W przypadku kiedy nie chciał takich kosztów ponosić mógł po prostu zapłacić za usługę taksówkarską zaraz po dowiezieniu go pod sklep (...) kończąc jednocześnie korzystanie z takiej taksówki, a bezpośrednio po zakończeniu zakupów (w tym ich opłaceniu) zamówić kolejną taksówkę, jeżeli nie miał innego sposobu by wrócić do domu. Natomiast przyjmując, że zdecydował się on na korzystanie z usług tej samej taxi, nie było żadnym usprawiedliwieniem by bez płacenia za pobrany towar oddalać się ze sklepu do oczekującego na niego pojazdu. Do momentu uiszczenia oznaczonej ceny za towary ich właścicielem była spółka (...) Sp. z o.o., a nie oskarżony. Nie miał on więc żadnego uprawnienia by rozporządzić tym towarem jak właściciel podejmując decyzję o opuszczeniu sklepu i załadowaniu towaru do oczekującej na niego taksówki. Taki sposób postępowania jest zupełnie sprzeczny z zasadami doświadczenia życiowego oraz logicznego rozumowania i świadczy wprost o zamiarze dokonania przez oskarżonego przestępstwa z art. 278 § 1 kk. Nawiasem mówiąc przyjazd taksówką był sprytnym posunięciem gdyż sprawcy kradzieży nie można było namierzyć poprzez pojazd, którym się poruszał, a przynajmniej nie było to proste. Mając na względzie fakt, że zachowania oskarżonego mające miejsce bezpośrednio w „pokoju ujęć” oraz po opuszczeniu tego miejsca wraz z funkcjonariuszami Policji nie miały wpływu na prawnokarną ocenę zachowania S. N. opisanego w akcie oskarżenia, Sąd Okręgowy nie widział potrzeby szczegółowego

odnoszenia się do argumentacji obrońcy przedstawionej w tym zakresie w kontekście prawidłowości dokonanej oceny wyjaśnień oskarżonego.

Sąd II instancji nie stwierdził również żadnych błędów po stronie Sądu meriti w zakresie uznania zeznań świadka P. K. za wiarygodne na temat bezprawnego zabrania towarów przez oskarżonego, bez uiszczenia za nie zapłaty w kasie sklepowej. Sąd Rejonowy trafnie uznał, że spostrzeżenia świadka były logiczne i spójne, Opis zdarzenia przedstawiony przez P. K. odnośnie przekroczenia przez oskarżonego linii kas wraz z nieopłaconym towarem pobranym wcześniej ze sklepu i zamiaru opuszczenia sklepu, znajdował potwierdzenie w pozostałym wartościowym materiale dowodowym, jak choćby nagraniach z monitoringu (...) Sp. z o.o. Świadek potwierdził też tą istotną okoliczność, że na zatrzymanych u oskarżonego towarach były kody kreskowe, tym samym zaprzeczono wskazaniom oskarżonego, że kody te zostały wycięte aby mógł on po cofnięciu się do kasy zapłacić za towar.

W odniesieniu zaś do zarzutów obrazy prawa procesowego przy ocenie dowodów osobowych, wskazanych w pdpkt b tego zarzutu apelacji, Sąd Okręgowy tylko po części mógł zweryfikować poprawność pracy Sądu I instancji. I tak nie stwierdził podstaw by odmówić wiarygodności wskazaniom P. K. co do negatywnego zachowania oskarżonego wobec niego w związku z podjętą po kradzieży interwencją. Świadek pamiętał nawet słowa jakie wtedy padły z usta oskarżonego. Zadanie Sądu Rejonowego polegało

zaś na zbadaniu czy słowa te stanowiły groźbę natychmiastowego użycia przemocy w celu utrzymania się w posiadaniu towarów (w rozumieniu art. 281 kk), czy też nie można było ich za taką groźbę uznać. W tym zakresie Sąd I instancji nie wywiązał się w stopniu zadowalającym, co przełożyło się na konieczność wydania orzeczenia kasatoryjnego przez Sąd II instancji. Nie zostały bowiem w postępowaniu pierwszoinstancyjnym wyraźnie rozgraniczone zachowania oskarżonego z chwili zatrzymania przez ochronę sklepu z towarem na wózku z tymi, które nastąpiły później w „pokoju ujęć”. Analiza zeznań świadka P. K. z rozprawy tylko te zastrzeżenia pogłębia, gdyż nie można ustalić w sposób pewny, o których groźbach mówił świadek, że wzbudziły w nim obawę, a należy pamiętać, że dla spełnienia czynności sprawczej z art. 281 kk w postaci groźby koniecznym jest wzbudzenie u tej osoby obawy, że będzie spełniona. Rację miał obrońca zwracając uwagę na to, że P. K. odmiennie zeznał co do poczucia obawy przed spełnieniem groźby wypowiedzianej przez oskarżonego będąc przesłuchiwanym w postępowaniu przygotowawczym aniżeli to co zeznał na rozprawie, co jednak mogło po części wynikać z małej dokładności samego przesłuchania. Prawdą jest, że Sąd Rejonowy nie zwrócił odpowiedniej uwagi na tę kwestię, przyjmując, że świadek podtrzymał, iż obawiał się spełnienia tych groźb i rozbieżności tych bliżej nie wyjaśnił. To zaś tylko potwierdza, iż Sąd meriti nie wypełnił należycie swego zadania w tym zakresie i konieczne jest powtórzenie postępowania dowodowego. Dla prawidłowego ustalenia czy oskarżony dopuścił się popełnienia przestępstwa z

<p>art. 281 kk, niezbędne jest ponowne postępowanie dowodowe oraz następnie powtórne rozważenie przez Sąd Rejonowy, czy taka groźba karalna natychmiastowego użycia przemocy w rozumieniu art. 281 kk miała miejsce oraz czy wywołała u P. K. uzasadnioną obawę jej spełnienia.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego S. N. od zarzucanych mu czynów, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Powyższy wniosek o wydanie orzeczenia reformatoryjnego nie zasługiwał na uwzględnienie z uwagi na niezasadność podniesionego zarzutu. Z kolei wniosek o wydanie wyroku kasatoryjnego był zasadniczo słuszny i w wyniku kontroli instancyjnej zaskarżonego orzeczenia doszło do wydania przez Sąd odwoławczy takiego właśnie orzeczenia, jednakże na skutek uwzględnienia innych okoliczności aniżeli te poruszone przez obrońcę w ramach omówionego tutaj zarzutu.</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>	
<p>3.9.</p>	<p>Obraza przepisów postępowania, tj. art. 410 kpk w zw. z art. 7 kpk w zw. z art. 4 kpk w zw. z art. 2 § 2 kpk w następstwie przeprowadzenia jedynie pobieżnej analizy materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie,</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

	<p>pominięcia istotnych rozbieżności w zeznaniach świadków oraz przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów i zastosowania w jej miejsce dowolnej oceny, sprzecznej z zasadami logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego w zakresie:</p> <p>a) błędnej oceny nagrań z monitoringu z dnia 7 marca 2020 r. poprzez uznanie, że:</p> <ul style="list-style-type: none"> - oskarżony zachowywał się agresywnie w stosunku do pracowników sklepu, podczas gdy oskarżony natychmiast stosował się do poleceń wydawanych przez pracownika P. K., - oskarżony miał zamiar wyjścia ze sklepu bez uiszczenia celu za drzwi oraz piankę montażową, podczas gdy niespieszne zachowanie oskarżonego na nagraniu wskazuje, że nie miał on zamiaru kradzieży lub ucieczki, a chciał jedynie pomóc w załadunku drzwi do taksówki. 	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzut stanowił de facto powtórzenie zagadnień, które obrona podnosiła już przy okazji wcześniej omówionych zarzutów. Zarówno zachowanie oskarżonego względem pracowników ochrony interweniujących wobec niego, jak i kwestia zamiaru opuszczenia sklepu bez uiszczenia zapłaty za pobrany towar zostały już powyżej omówione (pkt 3. 3. oraz 3.8. niniejszego uzasadnienia). Sąd Okręgowy nie widział podstaw by ponownie przedstawiać te same argumenty, gdyż wpłynęłoby to tylko negatywnie</p>		

na przejrzystość sporządzonego uzasadnienia.		
Wniosek		
Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego S. N. od zarzucanych mu czynów, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Wnioski uznano za bezzasadne wobec braku podstaw do uwzględnienia zgłoszonych tu jako samodzielnych uchybień procesowych. Uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji nastąpiło z innych przyczyn niż te podane przy tym zarzucie przez skarżącego.		
Lp.	Zarzut	
3.10.	Błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że oskarżony dokonał zaboru drzwi w celu przywłaszczenia, podczas gdy do zaboru w rzeczywistości nie doszło, a towar powrócił do dalszej sprzedaży.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Zgromadzony materiał dowodowy, trafnie oceniony przez Sąd Rejonowy jako wiarygodny, w postaci przede wszystkim zeznań P.		

K. i nagrania z monitoringu sklepu (...) dawał wystarczające podstawy do przyjęcia, że oskarżony dokonał zaboru w celu przywłaszczenia drzwi i pianki montażowej. W już przeprowadzonym procesie ustalono ponad wszelką wątpliwość, że oskarżony S. N. przekroczył linię kas bez płacenia za towar, a następnie chciał opuścić sklep co uniemożliwiła mu interwencja ochrony marketu. Oskarżony objął zatem władztwo nad rzeczą, choć nie zdążył jeszcze opuścić terenu marketu. Dla oceny znamienia dokonania zaboru jest zaś irrelevantne to czy towar stanowiący przedmiot kradzieży powrócił do dalszej sprzedaży czy też nie. Nadto okoliczność ta nie ma znaczenia przy ocenie zamiaru jaki towarzyszył oskarżonemu. Gdyby bowiem nie szybka interwencja pracownika ochrony, oskarżony najpewniej opuściłby sklep bez płacenia za towar i przedmioty te nie powróciłyby do dalszej sprzedaży. Jest to więc okoliczność zupełnie niezależna od oskarżonego, nie mająca znaczenia dla prawnokarnej oceny jego zachowania pod kątem wyczerpania znamion danego występkę przeciwko mieniu. Tym nie mniej może ona podlegać uwzględnieniu jako okoliczność łagodząca przy ustalaniu poziomu społecznej szkodliwości czynu oraz przy kształtowaniu kary.

Wniosek

Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego S. N. od zarzucanych mu czynów, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
<p>Powyższy wniosek o wydanie orzeczenia reformatoryjnego nie zasługiwał na uwzględnienie z uwagi na niezasadność podniesionego zarzutu. Z kolei wniosek o wydanie wyroku kasatoryjnego był zasadniczo słuszny i w wyniku kontroli instancyjnej zaskarżonego orzeczenia doszło do wydania przez Sąd odwoławczy takiego właśnie orzeczenia, jednakże na skutek uwzględnienia innych okoliczności aniżeli te poruszone przez obrońcę w ramach omówionego tutaj zarzutu.</p>		
Lp.	Zarzut	
3.11.	<p>Błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że oskarżony spowodował szkodę w wysokości 511,97 zł oraz 11,98 zł na szkodę (...) Sp. z o.o., podczas gdy do zaboru towaru w rzeczywistości nie doszło, towar powrócił do dalszej sprzedaży, (...) Sp. z o.o. nie poniósł żadnej szkody majątkowej.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Mylił się obrońca podnosząc, że w badanej sprawie nie doszło do powstania żadnej szkody majątkowej u pokrzywdzonego (...) Sp. z o.o. S. N. dopuszczając się popełnienia przestępstwa kradzieży polegającego na przekroczeniu linii kas wraz z nieopłaconym towarem w postaci drzwi o wartości 511,97 zł oraz pianki montażowej o wartości 11,98 zł jednocześnie spowodował</p>		

w majątku pokrzywdzonego szkodę w wysokości odpowiadającej łącznej sumie wartości zabranych towarów. Tak więc do powstania tej szkody doszło bezpośrednio w momencie popełnienia przestępstwa. To natomiast, że przywłaszczone przez podsądnego rzeczy zostały krótko potem przejęte przez pracownika ochrony i dzięki temu powróciły do dalszej sprzedaży (jako zdarzenia następcze) nie niwelują w żaden sposób powstałej szkody. Okoliczności te mogą być jedynie oceniane jako wyrównanie szkody wyrządzonej przestępstwem. Z tego też powodu w zaskarżonym orzeczeniu nie znalazło się rozstrzygnięcie o nałożeniu na oskarżonego obowiązku naprawienia szkody. Skoro bowiem szkoda została naprawiona poprzez odzyskanie towaru i przekazanie go do dalszej sprzedaży w chwili orzekania nie było podstaw by orzekać środek kompensacyjny z art. 46 § 1 kk.

Wniosek

Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego S. N. od zarzucanych mu czynów, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Powyższy wniosek o wydanie orzeczenia reformatoryjnego nie zasługiwał na uwzględnienie z uwagi na niezasadność podniesionego zarzutu. Z kolei wniosek o wydanie wyroku kasatoryjnego był

<p>zasadniczo słuszny i w wyniku kontroli instancyjnej zaskarżonego orzeczenia doszło do wydania przez Sąd odwoławczy takiego właśnie orzeczenia, jednakże na skutek uwzględnienia innych okoliczności aniżeli te poruszone przez obrońcę w ramach omówionego tutaj zarzutu.</p>		
Lp.	Zarzut	
3.12.	<p>Błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że oskarżony groził pracownikowi sklepu (...) Sp. z o.o. P. K., co wzbudziło w nim uzasadnioną obawę, że groźba będzie spełniona, podczas gdy świadek zaprzeczył aby obawiał się rzekomej groźby, wskazując w toku przesłuchania, że może inny pracownik sklepu się jej obawiał.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzut ten okazał się częściowo trafny, ale sprawa dowodowo wymaga jeszcze dopracowania i w tym celu została zwrócona do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu. Sąd I instancji postąpił bowiem dowolnie przyjmując, że oskarżony bezpośrednio po dokonaniu zaboru rzeczy w postaci drzwi wejściowych oraz pianki montażowej groził P. K. natychmiastowym użyciem przemocy wobec niego w celu utrzymania się w posiadaniu zabranych rzeczy. Tymczasem w rzeczywistości materiał dowodowy jakim dysponował Sąd Rejonowy nie dawał jednoznacznych podstaw do przyjęcia takich właśnie ustaleń faktycznych. W ocenie</p>		

Sądu odwoławczego istnieją istotne wątpliwości, czy wypowiedane przez S. N. groźby faktycznie miały na celu utrzymanie się przez niego w posiadaniu zabranych rzeczy, czy też jego motywacja była inna. Z zabezpieczonego do sprawy nagrania z monitoringu sklepu (...), które stanowi ważny i bezwzględny dowód w sprawie, wynika, że do wychodzącego ze sklepu oskarżonego z niezapłaconym towarem, podszedł pracownik ochrony P. K. i nawiązała się pomiędzy nimi rozmowa, której przebiegu z nagrania nie można odtworzyć. Wymiana zdań pomiędzy mężczyznanami nie trwała długo, a zaraz po jej zakończeniu P. K. zabrał wózek z towarem i zawrócił też oskarżony w asyście tego ochroniarza oraz M. Z. (drugi pracownik ochrony), który pojawił się w końcowej fazie wspomnianej wyżej rozmowy. Na wspomnianym nagraniu nie zarejestrowano oznak agresji oskarżonego, natomiast z zeznań świadka P. K. wynika, że oskarżony w trakcie jego ujęcia przez ochronę sklepu wykrzykiwał „puśćcie mnie, bo Was rozpierdołę”. Nie jest jednoznaczne, czy w istocie oskarżony dążył w ten sposób do utrzymania się w posiadaniu zabranych ze sklepu rzeczy, czy też chciał nakłonić ochroniarzy do odstąpienia od czynności jego ujęcia, z którą wiązało się także wezwanie na miejsce zdarzenia patrolu Policji. Zwłaszcza mając na uwadze, widoczną na nagraniu z monitoringu, łatwość z jaką oskarżony oddał P. K. zabrane uprzednio ze sklepu rzeczy. Nie można zapominać o tym, że na podstawie art. 281 kk odpowiada taki sprawca, który wcześniej dokonuje kradzieży, a następnie ażeby utrzymać się w posiadaniu zabranego przedmiotu,

używa przemocy wobec osoby lub grozi natychmiastowym jej użyciem albo doprowadza osobę do stanu nieprzytomności lub bezbronności, której obecność lub zachowanie, według oceny sprawcy, zagraża utrzymaniu takiego posiadania (wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 27 listopada 2014 r., sygn. akt II AKa 217/14, Lex nr 1668666). Jeżeli danemu sprawcy nie można przypisać jednej z trzech celowych czynności sprawczych wymienionych w art. 281 kk nie dochodzi do wyczerpania wszystkich ustawowych znamion tego typu przestępstwa i należy wówczas rozpatrywać odpowiedzialność karną takiej osoby za przestępstwo kradzieży z art. 278 § 1 kk.

W ocenie Sądu II instancji Sąd Rejonowy nie dołożył odpowiedniej staranności przy ustalaniu tego fragmentu inkryminowanego zdarzenia z dnia 7 marca 2020 r., który miałby świadczyć o popełnieniu przez S. N. przestępstwa kradzieży rozbójniczej, a nie zwykłego typu kradzieży. W konsekwencji pochopnie przypisał podsądnemu odpowiedzialność karną za przestępstwo z art. 281 kk w zw. z art. 283 kk (wypadek mniejszej wagi). Dla poczynienia prawidłowych ustaleń faktycznych w omawianej kwestii niezbędne jest uzupełnienie materiału dowodowego poprzez powtórne przesłuchanie świadka P. K. a także przesłuchanie w charakterze świadka drugiego z ochroniarzy obecnych w czasie interwencji podjętej wobec S. N. tj. M. Z. na okoliczność dokładnego przebiegu wydarzeń od momentu podjęcia przez nich wobec oskarżonego czynności, ze szczególnym uwzględnieniem jak

wówczas wobec nich zachowywał się S. N.. W temacie ewentualnych gróźb wypowiedzianych pod adresem P. K. (to on został przez oskarżyciela publicznego wytypowany na pokrzywdzonego) konieczne i celowe wydaje się okazanie każdemu z tych świadków dowodowych nagrań z monitoringu sklepu (...) celem ustalenia czy oskarżony groźby użycia przemocy wypowiedział zanim wózek sklepowy wraz z towarem przeszedł w ręce pracownika ochrony. Dopiero po uzupełnieniu materiału dowodowego, a następnie dokonaniu jego rzetelnej i wnikliwej oceny pod kątem przymiotu wiarygodności możliwe będzie wydanie trafnego orzeczenia merytorycznego i przypisanie oskarżonemu odpowiedzialności karnej za taki typ czynu zabronionego, jakiego w istocie się on dopuścił.

Wniosek

Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego S. N. od zarzucanych mu czynów, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Podniesiony w tym miejscu zarzut okazał się po części uzasadniony i dał Sądowi odwoławczemu możliwość dostrzeżenia istotnych uchybień, które miały wpływ na prawidłowość wydanego rozstrzygnięcia. Nie było jednak podstaw do wydania z tego powodu orzeczenia

uniewinniającego oskarżonego, zwłaszcza że ustalenia i rozumowanie Sądu Rejonowego co do wyczerpania wszystkich ustawowych znamion z art. 278 § 1 kk było słuszne. Wątpliwe jest natomiast na chwilę obecną, czy swoim zachowaniem oskarżony wyczerpał wszystkie znamiona kradzieży rozbójniczej z art. 281 kk, a dla wydania poprawnego orzeczenia w tym zakresie niezbędne jest przeprowadzenie przewodu sądowego na nowo. Z tych względów konieczne okazało się wydanie przez Sąd odwoławczy orzeczenia reformatoryjnego, o jakie alternatywnie wnioskował obrońca.

Lp.	Zarzut	
3.13.	<p>Rażąca niewspółmierność orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności w wymiarze 5 miesięcy pozbawienia wolności, co było następstwem:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. naruszenia art. 53 § 1 kk w zw. z art. 115 § 2 kk poprzez ich niewłaściwe zastosowanie polegające na wymierzeniu oskarżonemu kary przewyższającej stopień winy i społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu czynu, na skutek nieuwzględnienia wszystkich okoliczności wiążących się z poszczególnymi dyrektywami wymiary kary, w szczególności motywacji oskarżonego i okoliczności popełnienia zarzucanych mu przestępstw, 2. nieuwzględnienie okoliczności, iż oskarżony cierpi na zaćmę oka lewego i niedowidzenie oka prawego z powodu czego jest niezdolny do 	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	pracy i oczekuje na kwalifikację do operacji zaćmy.	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Zarzut nie został rozpoznany. Sąd odwoławczy działając w oparciu o art. 436 kpk, ograniczył rozpoznanie wniesionego przez obrońcę oskarżonego środka odwoławczego rozstrzygając słuszność jedynie tych zarzutów, które miały znaczenie dla wydania w tej sprawie orzeczenia o charakterze kasatoryjnym. W sytuacji kiedy Sąd Rejonowy, któremu sprawa została zwrócona, będzie przeprowadzał przewód sądowy w całości od nowa, a następnie po dokonaniu oceny dowodów ustali stan faktyczny i wyda wyrok, przedwczesnym byłoby rozpoznanie przez Sąd II instancji omawianego w tym miejscu zarzutu. Nie jest bowiem rolą Sądu odwoławczego ocenianie na tym etapie postępowania, czy wymierzona przez Sąd Rejonowy kara jest współmierna i sprawiedliwa, skoro orzeczenie Sądu meriti zostało uchylone a sprawa została skierowana do ponownego rozpoznania.		
Wniosek		
Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego S. N. od zarzucanych mu czynów, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

Zwiężle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Wnioski nie odpowiadały zgłoszonemu zarzutowi dotyczącemu wymiaru kary. Zarzutu nie rozpoznawano, a uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania nastąpiło z przyczyn nie dotyczących wymiaru kary.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
Zwiężle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
0.11.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zwiężle o powodach utrzymania w mocy	
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
0.0.11.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwiężle o powodach zmiany	

0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
<p>Stwierdzone w wyniku kontroli instancyjnej uchybienia dotyczące prawidłowości ustalenia przez Sąd Rejonowy, że doszło w tej sprawie do wyczerpania wszystkich ustawowych znamion kradzieży rozbójniczej z art. 281 kk, spowodowały konieczność uchylecia zaskarżonego orzeczenia i przekazania sprawy Sądowi Rejonowemu Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu do ponownego rozpoznania. Dla prawidłowego ustalenia, czy słowa jakie S. N. miał wypowiedzieć pod adresem P. K. w istocie stanowiły groźbę natychmiastowego użycia przemocy w celu utrzymania się w posiadaniu rzeczy zabranych ze sklepu (...), niezbędne jest przeprowadzenie na nowo przewodu sądowego w całości, w szczególności przesłuchanie drugiego z pracowników ochrony – M. Z., a nadto okazanie każdemu z ochroniarzy nagrania z monitoringu zabezpieczonego w aktach sprawy. Następnie konieczna będzie ponowna ocena całego materiału dowodowego, z uwzględnieniem dowodów przeprowadzonych w toku</p>		

<p>ponownego rozpoznania sprawy, a także wnikliwe i szczegółowe ustalenie stanu faktycznego inkryminowanych zdarzeń. Dopiero po dokonaniu wszystkich tych czynności możliwe będzie stwierdzenie, czy i jaki typ przestępstwa miał miejsce i wydanie słusznego wyroku o odpowiedzialności karnej oskarżonego S. N..</p>		
<p>3.1.</p>	<p>Konieczność umorzenia postępowania</p>	<p># art. 437 § 2 k.p.k.</p>
<p>Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia</p>		
<p>4.1.</p>		<p># art. 454 § 1 k.p.k.</p>
<p>Zwięźle o powodach uchylenia</p>		
<p>0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</p>		
<p>Rozpoznając ponownie sprawę, Sąd I instancji winien przeprowadzić ponownie przewód sądowy w całości i uzupełnić zgromadzony materiał dowodowy poprzez przesłuchanie w charakterze świadka na rozprawie drugiego pracownika ochrony – M. Z. na okoliczności związane z przebiegiem zdarzenia z dnia 7 marca 2020 r. objętego aktem oskarżenia, w szczególności czy słyszał on groźby jakie oskarżony miał wypowiedzieć pod adresem P. K., a jeżeli tak to czy zachowania te zmierzały do utrzymania się przez S. N. w posiadaniu przywłaszczonych rzeczy, czy też nie. Niezbędne</p>		

będzie również okazanie zarówno P. K., jak i M. Z. nagrania z monitoringu co do zdarzenia z dnia 7 marca 2020 r. celem ustalenia czy oskarżony wypowiadał wówczas groźby chcąc utrzymać się w posiadaniu zabranych ze sklepu rzeczy, czy też groźby padły w innym czasie i okolicznościach. Dopiero po uzupełnieniu materiału dowodowego w sposób wskazany powyżej, możliwe będzie dokonanie prawidłowej i wszechstronnej oceny całego materiału dowodowego, zgodnie z obowiązującymi w tym przedmiocie regułami procesowymi. Na podstawie tych dowodów, które zostaną obdarzone przymiotem wiarygodności, możliwe będzie prawidłowe ustalenie stanu faktycznego i stwierdzenie, czy zachowanie oskarżonego, o którym mowa w akcie oskarżenia rzeczywiście wyczerpywało znamiona z art. 281 kk, czy stanowiło ono kradzież. Nadmienić należy, że Sąd Rejonowy nie musi prowadzić żadnych dodatkowych czynności dowodowych w odniesieniu do samego zaboru rzeczy, gdyż ta część pracy Sądu Rejonowego nie budziła żadnych wątpliwości i jak wykazano w niniejszym uzasadnieniu odpowiedzialność karna oskarżonego za zabór mienia jest niewyjęta. Sąd Rejonowy powtórnie rozpoznający sprawę skupić ma zatem działania dowodowe na tym aspekcie sprawy, który odpowiada za element rozbójniczy w rozumieniu art. 281 kk w zarzuconym oskarżonemu zachowaniu.

0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku

Przytoczyć okoliczności

6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
7. PODPIS	
Hanna Bartkowiak	